

Tampereen

PAKANA- SANOMAT

3-2006

Uskonnoton vaihtoehto

KIRKOILLE JA PAPEILLE
TUOTEVASTUU

www.eroakirkosta.fi

PAPPI VS. PAKANA
KESKUSTELUA
USKONNON
VAIKUTUKSESTA

YMPÄRILEIKKAUS
ON LAPSEN
PAHOINPITELYÄ

Julkaisija Tampereen vapaa-ajattelijat ry

PAKANA- SANOMAT

Julkaisu ja kustannus Tampereen vapaa-ajattelijat ry

Yliopistonkatu 58 B 6.krs
33100 Tampere
045 -1303837
tampere.vapaa-ajattelijat.fi
yhdistys@tampere.vapaa-ajattelijat.fi

Päätoimittaja

Petri Karisma
040 - 7489532
petri.karisma@orvokki.net

Taitto

Kirsi Koskenkorva

Kuvat

Juha Seitz

Avustajat

Timo Rantala
Kaj Torrkulla

**Seuraavan lehden jutut
toimitukseen viimeistään
17.11.2006**

Lehti ilmestyy neljä kertaa
vuodessa.

Lehden kirjoitukset eivät
välttämättä vastaa
julkaisijan kantaa.

3/2006

Tässä numerossa:

- 3** Islaminkin on maallistuttava - pääkirjoitus
- 4** Lintu, lohikäärme vai apina? - pakina
- 5** Atte Ateisti ja Pastori Pyhäatosi - sarjakuva
- 6** Kirkoille ja papeille tuotevastuu
- 8** Apin palsta Uskomaton elämä - osa 2
- 10** Ympärileikkaus on lapsen pahoinpitelyä
- 12** Pappi vs. pakana - Keskustelua uskonnon vaikutuksesta
- 16** Eroakirkosta.fi
- 18** Totuudenkylväjä - runo

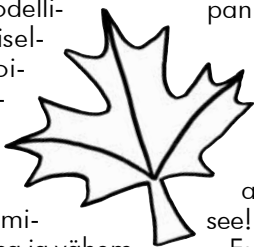
ISLAMINKIN ON MAALLISTUTTAVA!

Islamin radikalisoitumisesta voi ajan kuluessa muodostua todellinen uhka eurooppalaiselle ihmisoikeuksille ja oikeudenmukaisuutta korostavalle elämäntavalle. Islam ei kunnioita eikä arvosta Euroopan saavutuksia ihmisen tasa-arvoistamisessa ja vähemmistöjen hyväksymisessä yhteiskunnan täysvaltaisiksi jäseniksi. Islamilaisissa maissa naiset ovat toisen luokan kansalaisia ja homoseksuaalisuus on rikos, josta seuraa kuolemanrangaistus. Myös uskonnottomia ja ateisteja kohdellaan islamilaisissa maissa tavalla, johon on haettava mallia kerettiläisvainoista. Näiden ajattelutapojen tunkeutuminen Eurooppaan on estettävä kaikilla mahdollisilla tavoilla.

Eurooppalaisten ja islamilaisten maiden suurin yhteiskunnallinen ero on uskonnon rooli valtiossa. Euroopassa uskonnon valtaa yhteiskunnassa on vähennetty jo usean sadan vuoden ajan. Nykyisin uskonnolla on Euroopassa varsin pieni rooli. Islamilaisissa maissa ovat uskonto ja valtio ovat täysin kytköksissä toisiinsa. Euroopan kehityksestä voimme huomata, että uskonnon merkityksen väheneminen yhteiskunnassa on mahdollistanut ihmisoikeuksien ja tasa-

arvoisen kehityksen. Väitän, että Euroopan hyvä ihmisoikeustilanne ja yhteiskunnan läpi tunkeva tasa-arvoajatus ovat seurausta uskontojen vallan vähenemisestä Euroopassa. Maallistuminen luo rauhaa ja vakautta yhteiskuntiin ja juuri näitä asioita islamilainen maailma tarvitsee!

Eurooppa voisi auttaa islamilaisia maita parhaiten katkaisemalla loputkin uskontojen suhteet valtioon. Tämä olisi hyvä ja tervetullut signaali islamilaisille maille, koska se konkreettisesti kertoisi Euroopan olevan tosissaan poistamassa uskonnon haitallisia tekijöitä. Euroopan tulisi politiikassa korostaa moniarvoisen ja maallistuneen yhteiskunnan etuja, eikä se saisi sallia uskonnollisten johtajien käyttäen valtaansa muiden yli. Islaminuskon vallassa olevat maat tulee saada samaan kehityspolkuun, johon Eurooppa lähti valistuksen jälkeen.

Petri Karisma

LINTU, LOHIKÄÄRME VAI APINA?

Muinaiset paimentolaiset yrittivät selittää, että Jumala oli se häiskä, joka loi maailman ja joka pisti elolliset elämään. Tämä tarina menee tuoreen tutkimuksen mukaan edelleen täydestä jopa kolmannekseen suomalaisista kuin väärä raha.

No okei, tarkastellaan asiaa Raamatun pohjalta. Siinähan mainitaan, että Jumala eleli aluksi ikuisuuden yksinään pimeässä, kunnes viimein tajusi laittaa valot päälle. Väittäisin, että sellaisessa tilanteessa olisi kenen tahansa mielenterveys koetuksella. Henri Charrière kertoo romaanissaan Papillon moista käytetyn rangaistuskeinoja. Vai että mannaa Jumala sellaisen kokemuksen jälkeen vielä joillekin tarjoaisi?

Okei, okei, se on sivuseikka. Kyseisen Jumalan sanotaan luo- neen ihmisen omaksi kuvakseen. Näin ollen Jumala ja ihminen polveutuvat samasta kantaisästä kuin apinat. Tosin Raamatussa ei kerrota, tunkeeko Jumala banaaneja sinne sun tänne, mutta meille muille kädellisille ne toki maistu-

vat.

Raamattu valaisee Jumalalla olevan muitakin samankaltaisia ominaisuuksia ihmisten kanssa. Paikallistoimittaja Mooses valaisee asiaa kolumnissaan (2.

Moos. 33:20), jossa Jumala

tokaisee: "Sinä et voi nähdä minun kasvojani, sillä ei kukaan, joka näkee minut, jää

eloon." Ju-

malalla on

siis kasvot,

mutta - toi-

sin kuin ih-

miset - hän

on ilmeisesti

todella jär-

kyn näköi-

nen, joten

silkasta lem-

peydestään

hän on pysy-

tellyt poissa

pitääkseen mei-

dät hengissä. Seli,

seli ja sitä rataa.

Jumalahan ei kaikki-

voipana tietenkään kyke-

ne tekemään it-

sestään uljasta

adonista, jot-

ta me hänet

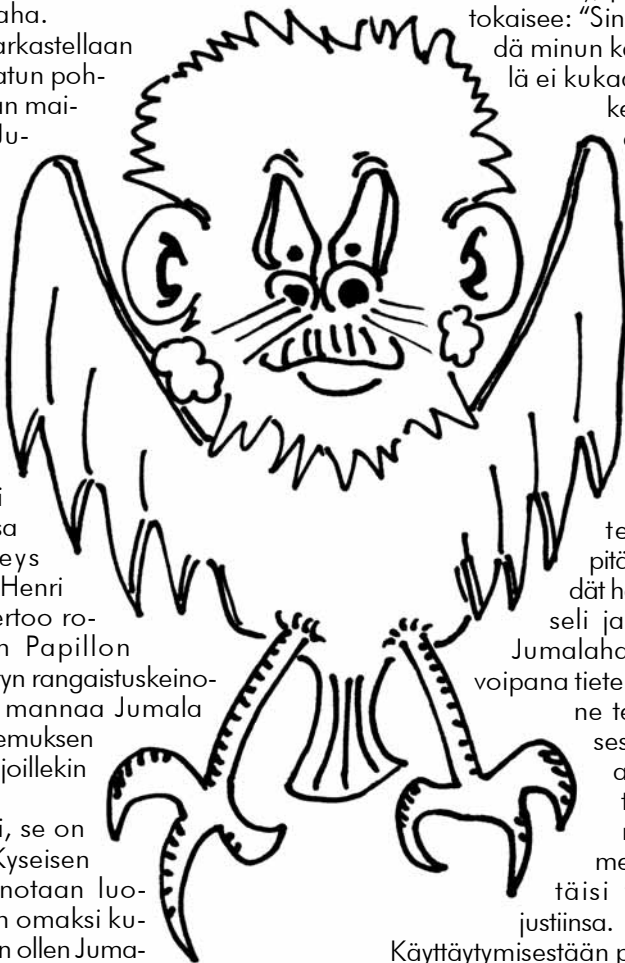
nähdessäm-

me emme heit-

täisi veivämme

justiinsa.

Käyttäytymisestään päätellen Jumala lienee tietysti mies, sillä juuri eräillä miehillä on tapana kartella perhettään. Jumalaa ei voi sanoa edes viikonloppuisäksi, koska hän ei käväise silloinkaan. Naiset tunnetusti jopa taistelevat

saadakseen pitää lapsensa. Jumala ei siis voi olla nainen, koska hän ei viis veisaa meistä lapsistaan. Vain tsunamieja hän sallii kaikkivoipaisuudessaan meille nameiksi. Voi sitä vanhaa hupakkoa!

Elatusmaksuja Isältä lienee turha karhuta. Ukko ei varmasti tule käräjille, vaikka sinne haastettaisiin. Tuskin elatusmaksuja sai edes Joosef, jonka morsmaikun Jumala on peräti tunnustanut pukanneensa paksuksi. Vääritys se on aina riesanamme.

Jumalan ominaisuudet viittaavat toisaalta myös muinaiseen liskoeläimeen. Psalmissa 18:9 kerrotaan: "Savu suitsusi hänen sieraimistaan, kuluttava tuli hänen suustansa..." Ilmetty lohikäärme sanon minä, ellei Jumala sitten ole satumoisin armoton tupakkimies ja akuutti

nokivalkea on iskenyt parahiksi hengitysteihin reporterin osuessa paikalle.

Erikoinen piirre Jumalassa on hänen sulalliset siipensä. Psalmi 91:4 sanoo: "Sulillansa hän sinua suojaa, ja sinä saat turvan hänen siipiensä alla..." Jumalassa on näin ollen ominaisuuksia niin apinasta, lohikäärmeestä kuin linnustakin. Pakko sanoa suoraan, että aivan kuvakseen hän ei luonut edes kolmannelta suomalaisia.

Tapio Aho

- Timo Vuorinen

www.eroakirkosta.fi

KIRKOILLE JA PAPEILLE TUOTEVASTUU

Usein uskovaiset vähättelevät meitä ateisteja, uskonnottomia ja mielipidettämme, kun he väittävät, että meille ateismi on uskonto. Niinhän ei ole! Ateismi tarkoittaa sen tietämistä, ettei jumalia ole olemassa. Sitä tietoa minulla ei silti tietysti ole, eikä sitä ole kenelläkään ihmisellä (vaikkakin todennäköisyys on mitätön). Oikeastaan todistusvelvollisuus ei kuulu jonkin teorian, tarinan tai uskomuksen epäilijälle, vaan sen esittäjälle ja siihen uskovalle ja sitä totena pitävälle. Epätosia tarinoita ei todellakaan ole vaikea keksiä!

Ei minun tieteeseen luottava maailmankuvani lepää minkään uskon varassa. Minä luotan siihen, mikä tieteellisten tutkimusten ja oman käsitykseni mukaan näyttää todelta, enkä usko mihinkään ihmisten itsensä kehittämiin kuvitteellisiin uskomuksiin, uskontoihin. Kristitty (siis tosikristitty eikä mikään tapakristitty) niihin uskoo. Sitä minä en ymmärrä. Yhdestä asiasta on vain yksi totuus. Jumalaa tai jumalia on tai niitä ei ole. Jumalaa ei synny vaikka siihen (tai niihin) uskoo ihmisistä kuinka paljon tahansa.

Nyt kun tiedämme, että maapallo ei ole litteä eikä maailmankaikeuden keskus, pitäisi ihmiskunnan tulla jo järkiinsä ja jättää Raamattu ja Koraani ja muutkin persoonallisista jumalista kertovat ”pyhät” kirjat ja niiden jumalat Kalevalan tapaiseksi historialliseksi muistoksi.

Lapset saavat jumalauskonsa valmiina vanhemmiltaan. Vain valitettavan harvat heistä vaivautuvat miettimään, onko heidän uskonsa totta ja voiko siinä luvattua olla mahdollista toteutua. Ja he vain maksavat kirkolle veroa! Näin uskomukset siirtyvät sukupolvelta toiselle.

Ihmismieltä ovat vuosituhansia kiehtoneet usein erilaiset ennustajat, tietäjät, selvännäkijät, poppamiehet ja muut huijarit. He ovat saaneet puhua palturia joutumatta siitä vastuuseen, koska petetyt mieluummin nuolevat haavanasa kuin paljastavat hyväuskoisuutensa.

Millä tavoin sitten kristinuskon saarnaajien puheet eroavat edellä kuvatunlaisten palturinpuhujien teksteistä? Vai eroavatko ollenkaan, sopii miettiä? Kuka on osoittanut, että elämämme ei lopu kuolemaan, kuka on todistanut, että tekojamme seuraa joku persoonallinen Jumala? Kuka on näyttänyt toteen rukoilun vaikutuksen kohtaloihimme, kuka on esitellyt elävän enkelin? Ei kukaan! Kaikki on ollut vain mielikuvituksen tuotetta, satua ja tarinaa.

Ongelma on siinä, että me ihmiset olemme kovin hyväuskoisia, meitä on helppo höynäyttää. Ja kun petos on suuri ja kun se periytyy vuosisatojen ja vuosituhansien takaa kuten uskontojen kohdalla on, ei sitä petokseksi koeta, ei ymmärretä. Ja sama petos vain jatkuu vuosisadasta toiseen. Oikeastaan kirkot pitäisi saada vastuuseen markkinoinnistaan tuotteesta. Muutkin elinkeinon harjoittajat Suomessa ovat vastuussa tuotevahingoista. Heillä on tuotevastuu. Papisto puhuu rakastavasta jumalasta ja lupaa silmät kirkkaina kuoleman jälkeistä ikuista elämää. Minkälainen on heidän tuotevastuunsa? Ei minkäänlainen. Korkeintaan joskus ehkä huono omatunto.

Myöskään minkäänlaista tuotevahinkoa he eivät myönnä eivätkä korvaa. Turha toivo! Joten hyvät ihmiset älkää heitä uskoko! Meillä on vain tämä elämä, tehkäämme siitä mahdollisimman hyvä ja rakastettava.

Teuvo Kantola

SIVIILIHAUTAJAISET ON OIKEUS

Velvoittaako perustuslain kohta ”Kukaan ei ole velvollinen osallistumaan oman-
tuntonsa vastaisesti uskonnon harjoittamiseen” kunnioittamaan vainajan vakau-
musta? Luulisi näin olevan, mutta jostakin kummallisesta syystä kirkon mielestä
kirkkoon kuulumattomuus ei ole riittävä omantunnon ilmaus sen puolesta, että
ko. henkilö ei halua kirkollisia hautajaisia kuollessaan. Lähtökohtana pitäisi olla,
että ellei kirkkoon kuulumaton henkilö ole elämänsä aikana erikseen ilmoittanut
haluavansa kuollessaan kirkollisia hautajaisia, niin hänet haudataan siviilime-
noin.

Koska kirkko ei noudata yllä kuvattua yksinkertaista periaatetta, ovat va-
paa-ajattelijat ja humanistit tehneet tahdon siviilihautajaiset -kortin. Nyt ne
ihmiset, jotka haluavat varmistua, että heitä ei kuoltuaan haudata kirkollisin
menoin, voivat täyttää kortin. Kortilla on toki muutakin käyttöä: myös sairaa-
loissa on tapana lähettää pappi kuolevan vuoteen viereen rukoilemaan. Kortti
kertoo sairaalan henkilökunnalle, että kuoleva tuskin on kiinnostunut papin
palvelusta, vaikka ei sitä itse pystyisikään ilmaisemaan.

Kuinka hankkia kortti?

Kortin voit tulostaa netistä osoitteesta www.siviilihautajaiset.fi. Sivustolla on
tarkemmat ohjeet siitä, miten kannattaa menetellä.

Valmiiksi painettua tahdon siviilihautajaiset -korttia voi maksutta noutaa
pääkaupunkiseudulla seuraavista paikoista:

Vapaa-ajattelijain liitto ry.
Neljäs linja 1
www.vapaa-ajattelijat.fi

Prometheus-leirin tuki ry:n toimisto
Kahvila Soihtu Aurorankatu 13
www.soihtu.org

Tampereella kortin
saa hyvin varustetuista
hautausoimistoista sekä
vapaa-ajattelijoiden
toimistolta osoitteesta
Yliopistonkatu 58 B

TAHDON SIVIILIHAUTAJAISET

Minä,

haluan kaikki kuolemaani ja hautajaisiini
liittyvät asiat järjestettävän
uskonnottomasti ja ilman pappia.

pvm _____ allekirjoitus _____

www.siviilihautajaiset.fi

Olen omaisteni avuksi koonnut toivomukseni
hautajaisjärjestelyistä lomakkeelle, jonka säilytys-
paikka on:

Lisätietoa www.siviilihautajaiset.fi
Pro-Seremoniat
Vapaa-ajattelijain liitto ry
Suomen Humanistiliitto ry

Pojan mentyä ensimmäiselle luokalle kouluun, vastakkainasettelu oman perheen ja muiden elämäntapojen välillä kävi yhä selvemmäksi. Oli "me, jotka olemme uskossa" ja sitten olivat muut, "maalliset ihmiset". Kaikesta paistoi läpi, että me uskovat olimme jotenkin parempia ihmisiä. Muut olivat vain maallisen mammonan palvoja ja jumalankieltäjiä, jotka eivät taivaaseen pääsisivät. Ristiriita tämän opetuksen ja käytännön havaintojen välillä oli ilmeinen. Poika havaitsi, että maallisten perheiden lapset olivat aivan yhtä mukavia tai ilkeitä kuin harvat hänen tuntemansa uskovien lapset, niin kuin aikuisetkin. Uskovaisuudella ei näyttänyt olevan asian kanssa mitään tekemistä. Häntä ei syrjitty maallisen kaveripiirin taholta, vaikka kaikki tiesivät kenen kotoa se virenveisuus kuului ja kenen piti käydä sunnuntaisin kirkossa.

Miksi sitten piti käydä? Miksi poika kulki vielä kouluikäisenäkin vanhempien mukana jumalanpalveluksissa ja muissa hartaustilaisuuksissa? Miksei hän ryhtynyt kapinoimaan ja esittämään hankalia kysymyksiä? Vastaus ei ole helppo. Tilanteen täysin ymmärtäkseen täytyisi olla tutustunut sisältäpäin siihen henkiseen muuriin, jonka uskovien perheet ja yhteisöt ympärilleen rakentavat. Poika tajusi, että tässä eivät nyt järkipuheet auta. Paljon helpommalla pääsee kun roikkuu toistaiseksi mukana. Hän oppi sulkemaan korvansa ja rakentamaan oman näkymättömän muurinsa, jonka suojassa hän ajatteli omia asioitaan; oli paikalla vain fyysisesti, antaen ajatustensa lentää vapaasti. Hänellä oli tietystä miehestä hyvin

ahdasmielisestä kasvatuksesta huolimatta kuitenkin vapaus poistua perheensä uskonnollisen muurin sisältä, kulkea ulkomaailmassa pakanoiden ja syntisten joukossa. Hän aavisteli aiheuttavansa vain suurta vahinkoa vapaudelleen, jos avaisi suunsa. On kysymyksiä, joita oikein äärimmillään harras uskova ei halua jälkikasvultaan kuulla. Niitä ei silloin kerta kaikkiaan kysytä, ei.

Itsenäistymisen aika kuitenkin tuli. Alun toisella kymmenellä ollessaan poika alkoi käydä kirkossa mieluummin yksin. Tämä hyväksyttiin mukisematta – eihän "iso mies" iän kaiken voi isän ja äidin kainalossa kulkea. Ja kuten arvata saattaa, kirkkoreissut suuntautuivat pian aivan muualle kuin Herran huoneisiin ja saattoivat kestää myöhään iltaan saakka. Alkuun jaksoivat vielä muutamalla sanalla kuulustella, mistäs se pappi oikein tänään saarnasi (saarnan aiheena oleva raamatunkohta oli onneksi helppo tarkistaa etukäteen päivän lehdestä), mutta pian jäi sekin. Eikä siitä mennyt lopulta kauaakaan, kun kaikki uskonnolliset riennot jäivät. Aktiivinen urheiluharrastus, koulu ja kirjallisuus pitivät pojan tarpeeksi hyvin poissa pahanteosta, eikä syntien anteeksiantoa tarvinnut enää koko ajan paasata.

Ehkä voidaan kiteyttää, että ensin tietty kovapäisyys, vahva halu etsiä totuutta itse, antoi pojalle immuniteetin uskonnollista aivopesua vastaan ja sitten urheiluharrastus auttoi hänet siitä kokonaan eroon. Se, mitä kauniista tytöistä kiinnostuminen sitten puolestaan teki niille, olisikin jo toinen tarina...

Lupasin viimeksi hiukan potkia kristinuskon kompastuskiviä ja kertoa, miksi en vieläkään pysty uskomaan. Halusin kuitenkin ensin palata vielä hetkeksi menneisiin ja ehkä siinä samalla muutama kivenmurikkakin tuli esiin. Niitä riit-

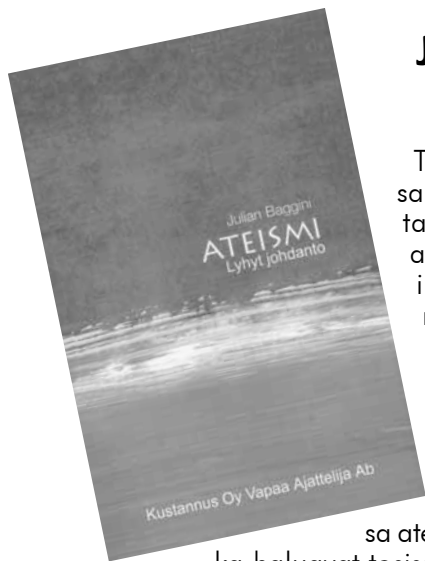
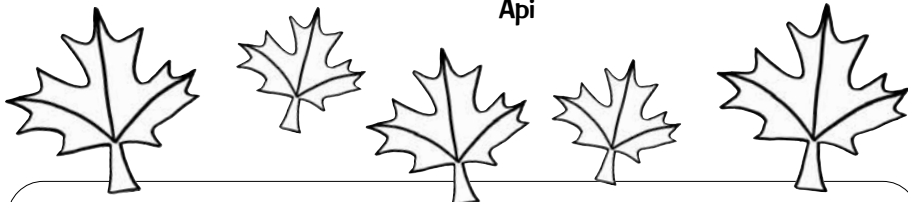
tää vielä moneen tarinaan, mutta aloitetaan nyt vaikkapa osoittamalla se suurin – suorastaan jättimäinen – ongelmajärkälä lyhyesti.

Kristinusko perustuu satuihin ja tarinoihin, jotka kirjoitettiin Maan ollessa maailmankaikkeuden keskus ja Ihmisen ollessa kaikkeuden pyhä tarkoitus. Raamattu kertoo monessa eri kohdassa liitteestä Maasta. Luonnonilmiöille ei tunnettu selityksiä, vaan niiden oletettiin ilman muuta olevan jumalallista alkupeirää. Nyttemmin tiedämme asiat paljon paremmin. Luoja ei tarvita, eikä Paholaista. Raamatun globaalial vedenpaisumusta ei ole ollut, eikä minkään muunkaan siellä kerrotun ihmeellisen

tarinan tueksi ole löytynyt kriittistä tutkimusta kestäviä todisteita. Kun Raamattusta ei ole luonnontieteen eikä historian oppikirjaksi, niin miksi siitä olisi mihinkään muuhunkaan? Mitä tekemistä tällaisille saduille ja vääriksi osoittautuneille luuloille perustuvalla itsepetoksella on nykyaikaisessa sivistyneessä yhteiskunnassa?

Kristinuskon peruskivi on murentunut. On vain ajan kysymys, milloin loputkin tuosta tyhjän päälle jääneestä ihmislajin itsekkyyden ylistyksestä luhistuu. Miksi siis uskoisin? Miksi kukaan enää uskoo?

**Uskomatonta
syksyä!
Api**

Julian Baggini: ATEISMI - LYHYT JOHDANTO

Tämä kirja on ateismin perusteos, jossa kirjoittaja Julian Baggini ryhtyy poistamaan myyttejä, jotka ympäröivät ateismial, ja hän osoittaa, että elämä ilman uskonnollista uskoa voi olla myönteistä, mielekäästä ja moraalista. Kirja on tarkoitettu joukolle erilaisia lukijoita, erityisesti ateisteille, jotka haluavat järjestelmällisesti puolustaa ja selittää käsityksiään, mutta myös agnostikoille, jotka saattavat ajatella sittenkin olevansa ateisteja, ja myös niille uskovaisille, jotka haluavat tosissaan ymmärtää, mitä ateismi on.

Tilaukset: www.va-kustannus.fi (20 euroa + postimaksu)

YMPÄRILEIKKAUS ON LAPSEN PAHOINPITELYÄ

Olin viisivuotias. Eräänä kauniina kesäpäivänä olin pihalla leikkimässä kavereiden kanssa. Äiti keskeytti meidän leikkimme ja vei minut kotiin. Isäkin tuli pian kotiin ja sanoi minulle, että hän vie minut lääkäriin. Ihmettelin ja sanoin etten ole kipeä, miksi pitää mennä lääkäriin. Äiti sanoi, että lääkärin pitää tarkistaa, että kaikki on hyvin. Väitin vastaan enkä halunnut lähteä mukaan. Isä löi ja raahasi minut terveysasemalle, joka oli lähellä meidän kotiamme. Perässä tulivat äiti, tati ja iso-veli. Aavistin, että minulle oli tapahtumassa jotain pahaa, mutta en tiennyt mitä. Terveysasemalla minut vietiin johonkin pelottavaan huoneeseen, jossa laitettiin leikkauspöydälle makuulle. Sain pistoksen ja sitten en tiennyt mitä tapahtui, kunnes heräsin valtavaan ja sanoinkuvaamattomaan kipuun ja kärsimykseen. Itkin ja huusin kaikin voimin. Minut oli ympärileikattu ja huonosti. Sukupuolielimeni oli veressä ja tulehtui myöhemmin. Olin hyvin loukkaantunut ja vihainen äidille ja varsinkin isälle. Olin avuton pieni ihminen aikuisten vallassa enkä käsittänyt, miksi minulle tehtiin sellaista pahaa. En voinut tehdä muuta kuin itkeä. Luulin, että minua oli rangaistu jostakin pahasta teosta, mutta kun en ollut tehnyt mitään ansaitakseni sellaisen rangaistuksen. Sen inhoitavan tapahtuman jälkeen näin usein unta, että minua lyötiin ja raahattiin terveysasemalle ja heräsin aina omaan huutooni ja itkuuni. Myöhemmin minulle kerrottiin, että me olemme muslimeja ja ympärileikkaus oli jumalan käsky. Se ei vakuuttanut minua, mutta sen jälkeen Jumala oli pelottava olento, jota piti totella, pelätä ja rukoilla. Olin noin 11-vuotias, kun kuulin taas kotona puhut-

tavankin sen järjettömän selityksen ympärileikkaukselle, että "se oli Jumalan käsky". Minä - kilttinä ja rauhallisena pidetty poika - raivostuin silmittömästi ja huusin vanhemmilleni: "miksi sitten Jumala ei luonut ihmistä valmiiksi leikkattuna, kun kerran se on hänelle niin tärkeää, eikö kaikkivaltias olisi pystynyt siihen?". Sen raivokohtauksen jälkeen jouduin pyytämään anteeksi Jumalalta ja pelkäsin paljon, koska olin kyseenalaistanut hänen kykyään. Minulle oli aina uskoteltu, että tuo ylhäällä oleva kaikkivaltias on rankaiseva ja minä uskoin siihen. Oikeastaan minun uskoni ei ollut mitään muuta kuin rangaistuksen ja helvetin pelkoa, joka sekun loppui kun olin 16-vuotias. Nyt olen 44-vuotias mies. Vieläkin muistuu mieleeni lapsuuteni inhottavin tapahtuma, kun kuulen tai luen lehdestä lasten ympärileikkauksesta. Olen ihmetellyt suuresti, miten sellaista voi tapahtua Suomessa. Minun mielestäni ympärileikkaus on rikos lapsia kohtaan. Laila pitää kieltää lasten ympärileikkaus ja rangaista niitä vanhempia, jotka syyllistyvät tällaiseen rikokseen.

Shahin

ProSeremoniat

KAUNEIMMAT PERHEJUHLAT USKONNOTTOMASTI

- o NEUVONTA
- o PUHUJAPALVELU
- o MUSIIKKI

Pro-Seremoniat on suomalaisten siviilijärjestöjen yhteisesti perustama, voittoa tavoittelematon palvelukeskus

puh. (09) 850 20 460

www.pro-seremoniat.fi

TIETOA JA IDEOITA SIVIILIJUHLIEN VIETTÄJILLE JA JÄRJESTÄJILLE

Perheen omat juhlat kertoo, miten rakenname onnistuneen perhejuhlan ilman kirkollisia seremonioita. Teos antaa jokaiselle juhlanjärjestäjälle tietoa, rohkaisua ja ideoita omaan ainutkertaiseen tilaisuuteensa. Sen rakenne noudattelee perheen elinkaarta parisuhteen solmimisesta lasten kasvattamiseen ja elämän päättymiseen. Viimeinen luku on varattu vuodenkierron kohokohdille kekristä aina seuraavaan sadonkorjuuseen. Jokainen luku alkaa katsauksella juhlatapojen kiehtovaan historiaan, mutta kirjaa voi halutessaan käyttää vain käytännön oppaana poimimalla siitä itselleen parhaiten so-pivat ideat.

Kirjaa myyvät hyvin varustetut kirjakaupat ja vapaa-ajattelijoiden paikallisyhdistykset.

Tämä on kolmas osa vuoden 2006 Pakanasanomissa julkaistavaa juttusarjaa, jossa pappi ja vapaa-ajattelija keskustelevat erilaisista uskontoon ja uskonnottomuuteen liittyvistä teemoista. Keskustelut aloitetaan vuorotellen, joten molemmat osapuolet pääsevät esittämään näkemyksiään ja vastaamaan toisen kannanottoihin. Avoin vuoropuhelu uskontoon sitoutuneiden ja uskonnottomien välillä on tarpeellista, jotta voisimme ymmärtää ja hyväksyä toistemme tavan hahmottaa maailma.

USKONNOTON - PAREMPI MAAILMA!

Uskonnoista voi olla montaa mieltä, ja niitä voi käyttää moneen eri tarkoitukseen. Yksi on kuitenkin varma – uskonto on aina luonut raja-aitoja eri uskontojen tai niiden tulkintojen välille. Epäluulo erilailta uskovien välillä on ollut varsin usein niin syvä, että se on johtanut uskontojen välisiin sotiin. Uskonnot ovat ongelma ihmiskunnalle, mutta mikä on lääke tähän ongelmaan?

Uskonnon nurjia puolia

Uskonto on ollut ja on nykyään monen sodan osapuoli. Israel taisteli Libanonissa Hisbollahin taistelijoita vastaan. Tässä vastakkain olivat juutalaiset ja muslimit. Irakissa kristitty George W. Bush on ristiretkellä muslimeja vastaan. Tietenkin kristityt osaavat tapella myös keskenään, tästä hyvänä esimerkkinä on Pohjois-Irlannin jo osittain rauhoittunut tilanne. Siellähän taistelevat osapuolet olivat katoliset ja protestantit. Myös historiasta löytyy valtavasti esimerkkejä, joissa uskonnot ovat olleet sodan osapuolina ja uskonto on ollut sodan varsinainen motivaattori. Merkittävimmit näistä varmaankin ovat 30-vuotinen sota, joka sodittiin Euroopan sydänmailla 1600 – luvulla ja ristiretket, joissa kristityt valtasivat islamilaiseen valtapiiriin kuuluneita alueita Lähi-idässä.

En tietenkään väitä, että uskonnot ovat aiheuttaneet kaikki maailman sodat. Sotia ovat aiheuttaneet niin poliittiset ideologiat, kuin hullut diktaattorit, vain joitakin syitä luetellakseni. Uskonnollisesti motivoituneet sodat ovat kuitenkin hyvin merkittävä osa kaikista sodista. Myös sellaisissa sodissa, joissa äkkiseltään katsoen ei kyse ole ns. uskonsodasta, voi löytyä pohjalta joitakin uskonnollisia jännitteitä. Uskonnoista johtuvat sodat eivät tule vähenemään lähitulevaisuudessa. Tästä pitävät huolen islamin radikalisoituminen ja Yhdysvaltain fundamentalistikristityt. Sota ja terrori on näille arkipäiväinen tapa käyttää valtaa.

Uskonnot ovat poikkeuksetta laajentumishaluisia. Tästä esimerkkinä on Raamatusta löytyvä lähetyskäsky. Myös suomalaiset ovat saaneet kokea kristinuskon levittämisen tarpeen nahoissaan. Suomeen tehtiin viime vuosituhanen alussa useita ristiretkiä, jotta suomalaiset olisi saatu käännetyttyä kristinuskoon. Tämä tuskin on tapahtunut ilman veren-

vuodatusta ja hyvässä sovussa alkuperäisväestön kanssa. Miksi ihmeessä alkusuomalaisien ei sallittu elää omaa elämäänsä omine uskomuksineen, vaan väkisin piti käännättää heidät kristinuskoon?

Uskonnot pyrkivät myös eristämään omat kannattajansa ja opettamaan heille vain ko. uskonnon totuutta. Aidon vuorovaikutuksen puute eri maailmankuvien välillä luo jännitteitä ja epäluuloja. Uskonnot pyrkivät ruokkimaan tätä vastakkainasettelua mm. sillä tavalla, että lapsille halutaan opettaa vain oman uskonnon totuutta. Kun muiden uskontojen lapsille opetetaan vain heidän oman uskontonsa totuutta, on konflikti valmis. Eikö tällainen käyttäytyminen juuri lisää vierauden tunnetta muita ihmisiä kohtaan ja estä veljeyden kokemisen?

Maailma vailla uskonnollisia riitoja

Kuinka sitten voisimme välttää uskontojen aiheuttamat sodat, jännitteet ja epäluulot? Paras ja helpoin tie rauhallisempaan tulevaisuuteen on maallistuminen. Kun uskonnon merkitys vähenee, niin hyvin harva jaksaa tai viitsii sotia uskonnon takia. Kun uskonto menettää merkityksensä, niin myös suvaitsevaisuus toisella tavalla ajattelevia kohtaan lisääntyy. Kun maailmankuva muodostuu useammasta elementistä kuin vain yhdestä, varmuus oman maailmankuvan ainutlaatuisuudesta ja virheettömyydestä häviää. Tämä on ehkä tehokkain tapa torjua fundamentalismia. Mutta toimiiko tämä käytännössä. Kyllä toimii! Malliesimerkki on oma maanosamme Eurooppa.

Euroopassa on eletty rauhanaikaa viimeiset 60 vuotta. Tänä aikana uskontojen merkitys on tässä maanosassa vähentynyt merkittävästi, eli Eurooppa on maallistunut kovaa vauhtia. Keski-Euroopassa on kirkossa käyminen hyvin vähäistä ja se keskittyy yleensä vanhempaan väestöön. Maailman alhaisin syntyvyys löytyy maista, jotka ovat katolisen kirkon vaikutuspiirissä. Katolinen kirkko kieltää ehkäisyvälineiden käytön, mutta kuitenkin Italiassa ja Espanjassa syntyy vähiten lapsia naista kohden koko Euroopassa. Tämä kertoo omaa kieltään uskonnon merkityksestä Nyky-Euroopassa. Uskonnolliset johtajat puhuvat mitä puhuvat, mutta ei kansa heitä kuuntele. Kirkon yhteiskunnallinen asema Euroopassa johtuu lainsäädännöstä ja kirkkojen aikoinaan keräämistä valtavista omaisuuksista, ei kansan tuesta.

Euroopan sisäiset ristiriidat ovat paljon vähäisemmät kuin esim. Yhdysvaltojen ja Arabimaiden. Euroopassa ei esiinny samanlaista uskonnollista ääriainesta, kuin Yhdysvalloissa ja Arabimaissa. Monissa Euroopan maissa seksuaalivähemmistöjen asema on lainsäädännöllä turvattu paljon paremmin, kuin Yhdysvalloissa tai Arabimaissa. Naisten asema on huomattavasti helpompi Euroopassa, kuin Yhdysvalloissa tai Arabimaissa. Euroopan kehitys uskonnotien riivaamasta maanosasta nykyajan maallistuneeksi ja rauhalliseksi alueeksi on vertaansa vailla. Tästä on hyvä muiden ottaa opiksi!

Petri Karisma

VALTA ON OOPIMUMIA KANSALLE

Karisman kirjoituksessa oli paljon aiheellista asiaa. Uskontoon liittyy yleensä aina jännite "meidän oikeaoppisten" ja "muiden vääräoppisten" välillä. Se on valitettavan tavallista ja aita on sitä korkeampi, mitä vähemmän tietoa osapuolilla on toisistaan. Jos nyt ajatellaan maailmaa sotien vähentämisen näkökulmasta, niin avoin yhteiskunta on sille paras vastalääke. Tällä tarkoitan yhteiskuntaa, missä erilaiset uskonäkemykset pääsevät elämään rinnakkain ja joissa ihmiset tuntevat myös eri tavalla uskovia ihmisiä. Kun eriuskoinen tunnetaan myös persoonana, niin häntä vastaan on paljon vaikeampi hyökätä, kuin jos hän on vain nimetön kiihkokristitty tai -muslimi.

On kuitenkin yksi asia, joka sotakysymyksessä on huomioitava. Nimittäin jos yhteiskunnallisesti halutaan olla tasapuolisia, niin sekä ateisteilla että kristityillä on oltava yhtäläinen oikeus tuoda omia näkökantojaan esille. Jännitteitä alkaa syntyä, jos muslimi, kristitty tai ateisti kokee, että hän jää paitsioon. Toinen jännityksen lisääjä on, jos jokin ryhtymään alkaa sanoa, että meillä on se oikea totuus ja muiden pitää hyväksyä meidän näkemysemme. Tällöin syntyy valtataistelua siitä, kuka saa olla oikeassa ja kuka sanoa viimeisen sanan. Näistä viimeisistä sanoista on maailmassa syntynyt loputtoman paljon sotia. Mutta kysymys ei suoranaisesti ole uskonnosta vaan halusta hallita muita. Sama psykologinen mekanismi toimii yhtä hyvin maa-alueen omistuksesta tai rahan tai verorahojen käyttämisestä. Kuka saa päättää, miten ja mihin niitä hyödynnetään.

Vallanhalua löytää yhtä hyvin kristityiltä, muslimeilta kuin ateisteilta. Jokainen olisi mielellään oikeassa. Useimman sodan taustalta löytyy mielestäni vallanhalu, joka on kyllä monesti pukeutunut uskonnon kaapuun. Taustalla on tarve kontrolloida toisten elämää ja saada heidät elämään oman mallin mukaan. Nykyajassamme valtaa käytetään paljon ja monien ihmisten oikeuksia loukaten. Ei enää Jumalan, mutta "markkinavoimien" nimissä voidaan tehdä lähes mitä vain ja saada ihmiset käyttäytymään välillä vielä hölmömminkin uskonollisen vallan aikana. Uskonollisesta vallankäytöstä on siirrytty taloudelliseen vallankäyttöön.

Miksi muinaisusko etusijalle?

Otan sota-aiheesta yhden sivupolun. Karisma kysyi, miksi Suomi tulitiin aikoinaan käännyttämään pakolla. Tosiasia on, että kristinusko rantautui Suomeen 600-1000 luvuilla. Se tuli ensimmäisenä rannikkokaupunkeihimme ulkomaisten kauppiaiden mukana, joista se levisi vähitellen sisämaahan. Se kuuluisa miekkalähetys oli Suomessa aika vähiästä, vaikka sitäkin esiintyi. On myös hieman kummallista, että Karis-

ma vapaa-ajattelijana ja uskonnon arvostelijana on valmis puolustamaan suomalaista muinaisuskoa. Miksi hän hyväksyy tämän uskonnon kun ei hyväksy kristinuskoakaan? Siksikö, että se oli täällä ensimmäisenä?

Ymmärtääkseni useimmat suomalaiset uskovat evoluutioon, eli vahvimmat ja soveltuvimmat yksilöt jäävät eloon. Saman ajatuksen voi minusta siirtää uskontoihin. Vahvimmat ja soveltuvimmat selviävät, sellaiset, jotka vastaavat parhaiten ihmisten tarpeisiin ja kysymyksiin. Näennäisesti joku uskonto voi vallata paljon alaa, mutta jos ei se saa vastakaikua ihmisten mielissä, niin se jää päiväperhoseksi. Kristinusko on kestänyt pitkään, mutta senkin merkitys ja asema on heikentynyt. Itse joudun miettimään päätyökseni, miten se voisi vastata nykyihmisen elämänskysymyksiin.

Mutta sitä aina ihmettelen, että miksi monien mielestä kääntymystä voi tapahtua vain pakon edessä (eli sillä miekkalähetyksellä)? Eikö uskonnossa ole mitään hyvää, jotta ihminen voisi omaksua sen vapaaehtoisesti? Eikö uskonnon oikeutukseksi riitä, jos se auttaa ihmistä löytämään tarkoituksen elämälleen ja tarjoaa mielekkään viitekehyyksen, jonka läpi tarkastella maailmaa? Ihminen etsii monelta taholta vastauksia elämäänsä. Jos uskonto on niitä tarjoamassa, niin miksi se pitäisi kieltää? Jos ihminen on mielestään löytänyt paremman uskonnon, niin miksi hän ei saisi vaihtaa sitä?

Mihin menet Eurooppa?

Karisma on oikeassa, että uskontoon liittyy erittäin vahva lataus olla oikeassa ja sanoa se viimeinen sana, mutta niin kauan kuin kyseessä on markkinatalouden malli, jossa jokainen saa itse etsiä totuutta erilaisista vaihtoehdoista, niin uskonsotien uhka on aika pieni. Pakko vain todeta, että Länsi- ja Etelä-Euroopan katolisissa maissa uskonnot eivät suinkaan ole kuolemassa. Siellä vain nostaa kristinuskon sijasta päätään voimakas islamilaisuus maahanmuuttajien myötä.

30-vuotisen sodan jälkeen hengellinen ja maallinen valta erotettiin Euroopassa toisistaan. Kirkko ja valtio instituutioina erkanivat. Islamisissa uskonto ja yhteiskunta ovat naimisissa keskenään. Tullaanko vielä tilanteeseen, että islamilainen laki alkaa vallata alaa eurooppalaisessa oikeusjärjestelmässä ja jos alkaa, niin onnistuuko se rauhanomaisesti? Euroopassa on hengellinen valtatyhjiö. Kuka sen alueen valtaa, millä keinoin ja millä arvoilla? Toivottavasti uuden uskonsodan siementä ei jälleen kerran kylvetä kaikessa hiljaisuudessa.

Ilkka Wiio
seurakuntapastori

Nyt kun eroakirkosta.fi –sivuston kolmivuotispäivä lähenee, on hyvä palata muistelemaan, miten sivusto syntyi ja mitkä olivat sen menestymiseen vaikuttaneet tekijät.

Sivusto näki varsinaisesti päivänvalon 21. marraskuuta vuonna 2003, kun se julkaistiin internetissä. Idean sivustosta esitti ensimmäisen kerran Jori Mäntyselä elo-syyskuun vaihteessa samana vuonna. Viestintäviraston mukaan olemme hakeneet kyseistä verkkotunnusta 5.9.2003.

Sivuston perustamisen takana on elokuussa 2003 voimaan tullut uskonnonvapauslaki, joka mahdollisesti kirjallisen kirkosta eroamisen. Aikaisempi laki vaati henkilökohtaista käyntiä maistraatissa tai kirkkoherranvirastossa. Kirjallisen kirkosta eroamisen ansiosta saatoimme laittaa eroamiskaavakkeen internetisivuille, josta kirkosta eroaja saattoi sen tulostaa. Alusta asti oli selvää, että joudumme maksamaan kirkosta eroajien postimaksut, jotta eroaminen sivuston kautta saavuttaa tavoitellut määrät. Olisi ollut todennäköistä, että hyvin monelta olisi kirkosta eroaminen jäänyt tekemättä, mikäli eroajan olisi pitänyt itse hankkia postimerkki ja huolehtia kirjeen postituksesta. Olemme maksaneet koko sivuston toiminnan aikana postimaksuja noin 10 000 euron edestä.

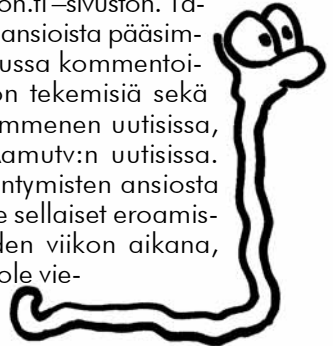
Toinen keskeinen lainmuutos, joka vaikutti eroakirkosta.fi –sivuston perustamiseen oli verkkotunnuslaki, joka tuli voimaan syyskuun alussa 2003. Tämä lainmuutos mahdollisti, että saatoimme käyttää fi-päätteistä verkkotunnusta. Tietenkin olisimme voineet käyttää jo-

tain muuta esim. net-päätteistä verkkotunnusta, mutta mitä todennäköisimmin olisimme hävinneet luotettavuudessa. Onhan fi-päätteen käyttö hyvin tarkkaan säädelty ja suorassa viranomaisvalvonnassa.

Sivuston markkinointi

Jotta sivuston avulla saatiin mahdollisimman paljon ihmisiä eroamaan kirkosta, oli sivustoa jotenkin markkinoitava. On aivan selvää, että mitä useampi tietää sivuston olemassaolosta, niin sitä useampi sitä käyttää. Koska sivuston taustayhteisöllä ei ole valtavia summia rahaa laittaa mainontaan, aloitettiin sivuston markkinointi tiedottamalla sivuston olemassaolosta medioille. Media ottikin sivuston hyvin vastaan, ensimmäinen marraskuussa 2003 lähetetty tiedote pääsi läpi mm. Helsingin Sanomissa. Tähän mennessä tiedotteita on lähetetty 21 suomenkielistä ja yksi englanninkielinen.

Tiedotteilla on ollut monenlaisia vaikutuksia. Hyvän esimerkin tarjoaa lokakuussa 2004 lähetetty tiedote, jossa kerroimme, että kirkko on perustamassa liitykirkkoon.fi –sivuston. Tämän tiedon ansiosta pääsimme joulukuussa kommentoimaan kirkon tekemisiä sekä MTV3:n Kymmenen uutisissa, että Ylen Aamutv:n uutisissa. Näiden esiintymisten ansiosta saavutimme sellaiset eroamismäärät yhden viikon aikana, että niitä ei ole vielä lätkään riittänyt.

Tapaus TKL

Voidaan aivan rehellisesti sanoa, että Tampereen kaupungin liikennelaitos teki eroakirkosta.fi –sivustosta valtakunnallisen ja merkittävän sivuston. Tästä kuuluu luonnollisesti kiitos TKL:n hallintojohtajalle, joka oli ensimmäisenä kieltämässä sivustomme mainoksen bussien takaikkunassa. Mainoksen kieltämisestä alkanut julkisuuspyöritys toi sivustolle niin paljon näkyvyyttä, että sen ostaminen mainonnan keinoin olisi maksanut pienen omaisuuden.

Sivustoa oli tarkoitus mainostaa vuoden 2004 marras–joulukuussa. Tähän tarkoituksen oli käytössä noin 6000 euroa. Tällä rahalla olisi ostettu mainospaikka kahdeksi viikoksi TKL:n bussien takaikkunaan. Hintaa tälle olisi tullut 3900 euroa. Loput rahat olisi käytetty lehdissä mainostamiseen. Kampanja oli hyvin uhkarohkea, koska meillä ei ollut minkäänlaista tutkittua tietoa kyseisenlaisen kampanjan onnistumisesta. Vaikka raha ei ollut suuri, niin oli se merkittävä Tampereen vapaa-ajattelijoiden kokoiselle toimijalle.

Kun TKL kielsi mainoksen laittamisen busseihin, pääsimme lähes kaikkiin valtakunnallisiin ja paikallisiin lehtiin. Tapauksesta on kirjoitettu sittemmin useaan otteeseen medioissa. Sivusto on päässyt medioihin joka kerta, kun asian tiimoilla on tapahtunut jotain, oli sitten kyse kaupunginhallitusvalituksesta, Hallinto-oikeuden päätöksestä tai Korkeimman hallinto-oikeuden valituksesta.

Sähköpostilla eroaminen

Sähköpostilla kirkosta eroaminen teki eroakirkosta.fi –sivustosta lopulta sellaisen, millaisena se nykyään tunnetaan. Sähköpostilla eroaminen oli mahdol-

lista, koska uskonnonvapauslaissa ei ollut kirkosta eroamisen kohdalla erityistä mainintaa allekirjoituksesta. Laki sähköisestä asioinnista viranomaistojen toiminnassa toteaa, että sähköposti täyttää kirjallisen muodon vaatimuksen. Näin sähköpostieroamiselle ei lain puolesta ollut mitään estettä. Kun tiedustelimme sähköpostilla eroamisesta Tampereen ja Helsingin maistraatista, niin tuolloin vastaus oli kielteinen. Vasta kirjelmöinti Sisäasianministeriön tuotti tulosta. Valtaosa maistraateista alkoi ottaa vastaan sähköpostilla lähetettyjä kirkosta eroamisia vuoden 2005 alusta.

Vuonna 2005 kirkosta erosi 33 043 kirkon jäsentä. Tämä on kaikkien aikojen ennätys Suomessa. Eroakirkosta.fi:n osuus kaikista eronneista oli noin 70%, eli 22 770. Sähköpostieroamisella on ollut merkittävä rooli näihin ennätyslisiin lukuihin. Onhan kirkosta eroaminen helpompaa kuin koskaan aikaisemmin. Vuoden 2006 lukujen perusteella kirkosta eroaminen tulee kiihtymään entisestään. Eroakirkosta.fi –sivusto tulee jatkamaan voittokulkuaan. Sivuston toisena pääarkkitehtina olen hyvin tyytyväinen sivuston nykyiseen tilaan ja tulleisuus näyttää erittäin valoisalta.

Petri Karisma

TOTUUDENKYLVÄJÄ

Uusi työpäivä edessä
Jälleen saa levittää
Ateismin ajatusta ihmisyydestä innostuneille
Tieteen taimia nerokkaille nuorille
Innovatiivisuuden ideaa tekniikan tekijöille

Katso kuinka ajan myötä
Valistuksen viisaus, tieteen tulokset ja teollisuuden tuotteet
Lisääntyvällä paineellaan armotta
 mytologiassa muinaisuskot meille mainitsee
 väärät väitteet viemäriin viskaa
 toimimattomat tuotteet tunkiolle toimittaa
Historia vain totuuden lopulta muistaa
Sen joka meitä kaikkia oikeasti hyödyttää

Ihmisielen monimuotoinen kasvusto
Luovuuden loputon latvusto
Satoa riittää koko maailmalle, aivan kaikille
Ruumiin ravinnoksi ja hengen hyödyksi
 myös nautinnoksi
Elämän mausteeksi

Lahjakkuutta ja ahkeruutta
 uusien asioiden ja ajatusten
Yhä laadukkaampia, myös luonnolle sopivampia
Yhteiskunnan tukiaiset kaikkien hyödyksi
 sukupolvien saatossa edistyvä
Vuosi vuodelta kasvava sato
 ylituotannosta ei pelkoa

Tämä on ihmiskunnan oma valinta
Sitä niittää, mitä kylvää!

Timo Rantala

TOIMISTO AVOINNA MAANANTAISIN KLO 17-19 TULE SINÄKIN MUKAAN!

Yliopistonkatu 58 B 6. kerros

33100 Tampere

045-1303837

tampere.vapaa-ajattelijat.fi

yhdistys@tampere.vapaa-ajattelijat.fi

JÄSENASIAT

yhdistys@tampere.vapaa-ajattelijat.fi

Jäsenhakemuksen voit tehdä osoitteessa
tampere.vapaa-ajattelijat.fi/jaseneksi

tai lähettämällä vapaamuotoisen hakemuksen toimiston osoitteeseen.

TAMPEREEN VAPAA-AJATELIJAT RY HALLITUS

Petri Karisma

puheenjohtaja

040-7489532

petri.karisma@orvokki.net

Jani Hinkka

taloudenhoitaja

Lauri Junttanen

Teuvo Kantola

Jori Mäntysalo

Laura Mäntysalo

Timo Rantala

varapuheenjohtaja

050-3481215

timo.t.rantala@netti.fi

Kirsi Koskenkorva

sihteeri

Juha Seitz

Kaj Torrkulla

Sirkka Vadén

Antti Värri

**Tampereen vapaa-ajattelijat ry on poliittisesti sitoutumaton
uskonnottomien etu-, oikeusturva- ja kulttuurijärjestö.
Toimintamme painopistealueet ovat:**

Pyrimme saamaan kaikki uskonnot ja vakaumukset keskenään tasa-arvoiksi. Merkittävin ponnistus tällä alueella on ev.lut. kirkon ja valtion erottaminen kaikessa lainsäädännössä ja toiminnassa. Parhaiten tämän tavoitteen saavutamme, kun saamme päättäjät ja tavalliset ihmiset ymmärtämään, että kirkko ja kirkkoon kuuluminen eivät ole itsestäänselvyys.

Uskonnottoman tapakulttuurin leviämisestä on muodostunut voimakkaimin kasvava toiminnan alue. Moni ihminen kuuluu kirkkoon vain saadakseen juhlat puitteet häihin, hautajaisiin ja muihin perhejuhliin. Kuitenkin hauskat häät, lapsen nimiäiset ja iloisen juhlan aikuistumisen kunniaksi voi järjestää mainiosti ilman kirkon edustajia.

Vapaa-ajattelijat tuovat esille ja puolustavat uskonnottomien oikeudellisia etuja. Asia, joka tahtoo päättäjiltä usein unohtua on, että uskontokuntiin kuulumattomilla on myös samat kansalaisyhteiskunnat kuin kirkkoon kuuluvilla.

Tärkeä painopistealue on myös tieteellisen maailmankuvan levittäminen. Pidämme tervettä järkeä sokeaa uskoa parempana oppaana elämässä. Tieto on paras keino poistaa ihmisten erilaisia uskomuksia.

— Leikkaa tästä tai kopioi, jollet halua leikellä lehteäsi —

Haluan liittyä jäseneksi

(jäsenhakemus myös sähköisesti - kts.edellinen sivu)

Olen jo jäsen, mutta osoitteeni on muuttunut

nimi

osoite

postinumero ja -toimipaikka

puhelin

sähköpostiosoite

syntymäaika

päivä

kk

vuosi

Tampereen
vapaa-
ajattelijat
maksaa
postimaksun

**Tampereen
vapaa-ajattelijat ry
Tunnus 5012721
Info TAVA
33003 VASTAUSLÄHETYS**